ה: מצרפין שקלים פרק שני שקלים קרבן העדה

גזברין מהי עבידתייהו. וה"פ לר"י כיון דאין הגזברין מיידין בתחילת שקלים שקלים אלו מ"כ הקדשות ניתנו ואין נשבעין על ההקדשות כשילכו לכו"ע: **ומאני נשבעים לבני העיר.** ליטול שכרן ממעמד הגזברין מפני שההפסד על ההקדש: **אע"פ שקיבלו וכו'.** פלר' יוחנן קאי דקסבר דשבועה זו מקנת מכמיס היא שאין בעה"ש שכועה הלכך לאפילו קיבלו מבני העיר עליהן ומחרו לוחיל ואט"פ שנתנו להן שכר אינן יכולין לחזור בהן שאין שבועה: **חייב באחריותו.** לאפילו לאחר שנתמסרה התרומה עד שימסרנו לגזבר: **הקדש נרשום גזוב בכל מקום שהוא.** ולאפילו קודם שנתמסרה פטור: **ובני העיר שוקלין מחצית.** ולפ"ד בי גזוז לדרמעמ הוא לף קודם שנתמסרה יהיו בני העיר פטורין: **ומאני לא עוד היא משום שבועת הקהל.** לף זו מן התקנה שלא יוכלו בהקדשות ושלמו אותן ע"י שלוח שלא כל אחד יביא שקלו בעצמו לפי דמוקמ בו יותר מבשלמו: **מני הרשאווים וכו'.** לממלמו אי שהשלוחים הנזכרים קאי להשתא שייכה לפנינו: **אלו שמילאו בני העיר תחלה.** הן הרשאווים: **וחזרנה אמר.** ולידך אמר:

הלכה ב מתני' על ידו. בשבילו ושלך בשבילו עלמו: **אם** השלים ושקלו בשבילו עלמו: **נתרמה התרומה.** קודם שקבל בשבילו עלמו: **מעל.** דמיד שנתרמה התרומה על השתיד לנבות היה זה השקל שנתן לו מבילו לשקול עליו ברשות הקהל ובשנתנו בשבילו עלמו נהנה מן ההקדש ונמצרע מפרש מה נהנה: **הסוקל שקלו מן ההקדש.** שהיו בידו מעות שהוקדשו לבדק הבית וכשבור שהן של חולין ושקל מהן שקלו ומתרמה התרומה ונמצא כשהוא שוקל נהנה התרומה והקריבוה לו ומתחייב השוקל קרבן מעילה אבל לא קודם לפי שאין מעילה אלא במועל מן ההקדש למולין אבל המועל מן ההקדש אפילו שלא נתרומה התרומה ואין שבועה ועכ"פ בפניהם נשבעין משלי"כ בלא נתרמה לדידיה ומדוקדק ליזבח דגמרה דבסוף דבריו אל ר"ש הוא מ"ש **אע"פ** שנתרמה כו' ומהל' שכירות הלכה ג' ובכ"מ מהלכות טוען ונטען נשבעין על ההקדשות כעין של תורה ולכן אפשר כיון דנשבעין להן שהוא כעין לתוליינהו ומ"מ כיון שחייבין בתחיותן ולאו בכמכוי דינא דהקדש דאין יוצא בלא שבועה ולכן אפשר כיון דקי"ל בלא נתרמה ושקל שלא בשבועה ואפילו בנתרמה שנתחייב שבועה מ"מ אם רלו בה"פ לישבע למחול שבועתם אין שומעין להם דהא בהקדש הוא ואין הקדש יוצא בלא שבועה ומלשוליינהו משלי"כ בלא נתרמה לדידיה ומדוקדק ליזבח דגמרה דבסוף דבריו אל ר"ש הוא מ"ש **אע"פ** שנתרמה כו' ומהל' שכירות הלכה ג' ובכ"מ מהלכות טוען ונטען נשבעין על ההקדשות כעין של תורה ולכן אפשר כיון דקי"ל בלא נתרמה ושקל שלא בשבועה אין יוצא בלא שבועה ולכן אפשר כיון דנשבעין להן שהוא כעין לתוליינהו ומ"מ כיון שחייבין בתחיותן ולאו בכמכוי דינא דהקדש דאין יוצא בלא שבוע